

π. Σπυρίδων Βασιλάκος: «Θεία Λειτουργία, δρόμος για την Ανάσταση»

/ [Ενορίες](#)

Η Θεία Λειτουργία είναι ο Χριστός, είναι η παρουσία του Χριστού. Είναι το μυστήριο εκείνο το οποίο μαζεύει τα τέκνα του Θεού, τα διεσκορπισμένα.. Είναι το μυστήριο, είναι η σύναξη, είναι η κοινωνία με τον Χριστό, είναι η ενότητα μεταξύ μας.

• Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ομιλία με θέμα «Θεία Λειτουργία, δρόμος για την Ανάσταση», πραγματοποίησε ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων Βασιλάκος, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως

Θηβών και Λεβαδείας, Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Βοιωτική Εκκλησία», στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η ομιλία του π. Σπυρίδωνα ήταν αφιερωμένη στο γεγονός της θείας Λειτουργίας και στο πώς η θεία Λειτουργία είναι σταυρικός δρόμος ο οποίος οδηγεί στην Ανάσταση. Όπως λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, και δεν το λένε επειδή το διάβασαν αλλά το λένε επειδή το έζησαν, η θεία Λειτουργία δεν είναι κάτι άλλο παρά η παρουσία του Χριστού. Και αυτό που λέει ο Κύριος, ότι όπου είναι δύο ή τρεις στο όνομά μου εγώ θα είμαι ανάμεσά τους, αυτό τον βιώνουν οι μαθητές Του.

«Έτσι λοιπόν συνειδητοποιούμε τι είναι η θεία Λειτουργία. Η θεία Λειτουργία είναι ο Χριστός, είναι η παρουσία του Χριστού. Είναι το μυστήριο εκείνο το οποίο μαζεύει τα τέκνα του Θεού, τα διεσκορπισμένα.. Είναι το μυστήριο, είναι η σύναξη, είναι η κοινωνία με τον Χριστό, είναι η ενότητα μεταξύ μας.»

Είναι συγκλονιστικό να σπουδάσουμε τους Αγίους Αποστόλους που έχουν την εμπειρία της Αναστάσεως, τους Αποστολικούς Πατέρες, τους μαθητές των Αγίων Αποστόλων και τους Αγίους της Εκκλησίας μας, συνέχισε ο π Σπυρίδων. Γιατί εκεί πραγματικά θα νιώσουμε τι είναι θεία Λειτουργία και πώς μέσα από τη θεία Λειτουργία ο Χριστός γίνεται εμπειρία μας.

Ο άγιος Ιγνάτιος Αντιοχείας μας λέει ότι μέσα στο μυστήριο της θείας Λειτουργίας θεραπεύεται ο άνθρωπος από τον θάνατο και από ότι είναι θάνατος. Μέσα λοιπόν σε αυτή τη σύναξη ο άνθρωπος ενώνεται με τους αδελφούς κοινωνώντας τον Χριστό και νικώντας τον θάνατο.

Ο άνθρωπος αποκτά την εμπειρία του θανάτου του θανάτου του, είπε χαρακτηριστικά ο π. Σπυρίδων. Ενώνεται με τους αδελφούς και κοινωνά τον Χριστό. Αυτό ακριβώς το γεγονός είναι θεία Λειτουργία, παρουσία Χριστού, Εκκλησία, παράδεισος, Ανάσταση.

Συνεχίζοντας την ομιλία του, αναφέρθηκε στο πώς πηγαίνουμε στη θεία Λειτουργία, στο δρόμο για να μπούμε στο μυστήριο, στον τρόπο για να φτάσουμε σε αυτή την σύναξη, για να ζήσουμε αυτήν την ενότητα, για να πανηγυρίσουμε τη νίκη επί του θανάτου, για να κοινωνήσουμε τον Χριστό. Και τούτο, αξιοποιώντας τον Πατερικό λόγο και την εμπειρία των αγίων, γιατί οι άγιοι γεύτηκαν και

έρχονται να μεταφέρουν στους ανθρώπους αυτήν την εμπειρία. Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικός και τόσο σπουδαίος ο Πατερικός λόγος, γιατί είναι εμπειρία και βίωμα. Δεν είναι μία απλή γνώση η οποία προήλθε από την μελέτη κάποιων βιβλίων. Έχουν ταξιδέψει με τη χάρη του Θεού, με το Πνεύμα το Άγιον, μέσα σε αυτήν την πνευματική κατάσταση.

«Οι άγιοι μας φέρνουν τους θησαυρούς των μυστηρίων του Θεού. Και αυτοί οι θησαυροί οι οποίοι μας αποκαλύπτουν μας κάνουν να ποθήσει η καρδιά μας. Εδώ λοιπόν βρισκόμαστε στο πρώτο δρόμο που μας οδηγεί στη θεία Λειτουργία, αυτός ο πόθος, αυτή η λαχτάρα. Και αυτός ο πόθος για τον Χριστό είναι αυτό που μας λείπει.»

Αυτός ο πόθος και αυτή η πίστη είναι ο δρόμος μας προς την θεία Λειτουργία. Ερχόμαστε στη θεία Λειτουργία γιατί αυτός ο πόθος, ο έρωτας, ο καημός για το Χριστό, θα γεννήσει την προσευχή, την ικεσία και την παράκληση. Γιατί μέσα στη θεία Λειτουργία δεν υπάρχει κάτι που να μην είναι Χριστός.

Μέσα στη θεία Λειτουργία λέγονται όλα, μιλάει για τον πόνο μας, τη θλίψη μας, τον πειρασμό μας, την κούραση μας. Μιλάει για το σήμερα, για το μέλλον μας, για το παρελθόν μας. Δεν απουσιάζει κανένας και τίποτα από τη θεία Λειτουργία.

«Θα τα πάρεις όλα, όχι για να σκέφτεσαι, όχι για να αγχώνεσαι, όχι για να αγωνιάς, όχι για να μεριμνάς. Θα τα πάρεις όλα για να τα δώσεις στο Χριστό που είναι εκεί, για να τα προσφέρεις όλα και να προσφερθείς. Να τα προσφέρεις στην αγάπη Του, στο έλεός Του και να προσφερθείς αυτήν την αγάπη και σ αυτό το έλεος.»

Η ουσιαστική είσοδος στη θεία Λειτουργία είναι η μετάνοια την οποία γεννά η ταπείνωση. Και όσο αισθάνεται ο άνθρωπος ποιος είναι, τόσο νιώθει ποιος είναι Εκείνος. Και βρίσκεται πλέον στο έδαφος της αλήθειας του Θεού και της αλήθειας της ζωής του.

Όταν λείπει η ταπείνωση, είμαστε απόντες, τόνισε ο π. Σπυρίδων. Η ταπείνωση είναι αυτό το παρών στον Θεό. Δεν κρύβεται ο άνθρωπος, εξομολογείται αυτό που πραγματικά είναι. Ο πόθος για Εκείνον, ο έρωτας, η λαχτάρα, η επιθυμία, η πίστη, η εξομολόγηση, είναι όλα εκείνα τα οποία βοηθούν τον άνθρωπο να είναι παρών. Συμμαζεύουν, συγκλονίζουν, ανοίγουν, ενεργοποιούν, κινητοποιούν και προσφέρουν την καρδιά στο Χριστό.

Τα λειτουργικά κείμενα, γράφτηκαν με τέτοιο τρόπο, να μπορεί να πάρει ο άνθρωπος μία λέξη και να την κάνει όχημα να κατέβει στην καρδιά του, να δει την κατάστασή του και να ανέβει για να δει όλα αυτά τα οποία αποκαλύπτονται μέσα

στα μυστήρια από την αγάπη του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Και έτσι με αυτό τον τρόπο, από αυτό το δρόμο μπαίνουμε μέσα στη θεία λειτουργία. Ακούμε αυτό το «ευλογημένη η βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» και εκείνη την ώρα ανοίγει ένα παράθυρο. Ο Θεός ανοίγει, ανοίγεται και αποκαλύπτεται. Έχουμε έναν Θεό ο οποίος βγαίνει για να συναντήσει τον άνθρωπο, παρατήρησε ο π. Σουρίδων, και έναν άνθρωπο ο οποίος δεν κάνει ποτέ μια ηρωική έξοδο και μια υπέρβαση να βγει από τον εαυτόλη του, από τον εγωισμό του.

Και μέσα στο μυστήριο αυτό, στη θεία Λειτουργία, έχουμε έναν άνθρωπο δίπλα μας. Η παρουσία του Χριστού δίνει μία άλλη υπόσταση και μία άλλη διάσταση στη συνάντησή μας με τον άνθρωπο αυτόν. Γιατί είναι ο Χριστός εν τω μέσω ημών.

«Εάν δεν συναντηθούμε στη Λειτουργία, αν δεν συναντηθούμε στο Χριστό δεν θα συναντηθούμε ποτέ. Έχουμε ήδη χαθεί και ας ζούμε παρέα. Ας είμαστε μαζί. Και αυτή η παρουσία του Χριστού είναι αυτό που μας λέει και ο ίδιος ότι όπου είναι δύο ή τρεις το δικό μου όνομα. Εκεί δεν θα συναντήσω μόνο το Χριστό, θα συναντήσω ουσιαστικά, αληθινά, πραγματικά και τον άλλον τον άνθρωπο. Μέσα στη θεία λειτουργία, αν τον συναντήσω τον άλλον με την αίσθηση της παρουσίας του Χριστού, με βαθιά ταπείνωση και μετάνοια, με πόθο για το Χριστό, τότε θα νιώσω την παρουσία του άλλου ως χαρά.»

Έτσι λοιπόν μέσα σ αυτό το μυστήριο της παρουσίας του Χριστού, μέσα στη θεία Λειτουργία, ο άνθρωπος καλείται να βγει. Να βγει από τον εγωισμό του και μέσα από αυτήν την ηρωική έξοδο θα έχει την χαρά του Χριστού, η οποία θα γίνει χαρά της παρουσίας και του άλλου ανθρώπου και εκεί ζούμε αυτήν την ενότητα.

Ο άνθρωπος με το Ευαγγέλιο ανεβαίνει στο ύψος και στη θέση που ήταν πριν, απ' την οποία έπεσε, αρνούμενος να κοινωνήσει αυτήν την αγάπη του Θεού. Και από αυτήν την θέση βρίσκεται ήδη στη φύση του που είναι η δοξολογία του Θεού. Θεία λειτουργία είναι Άγγελοι και άνθρωποι μαζί πού στο ύψος της δοξολογίας, εκεί όπου τρέφονται και κοινωνούν την αγάπη του Θεού και λαμβάνοντας αυτήν την αγάπη, δίνουν στον Θεό αυτήν την δοξολογία.

Και φτάνουμε σε αυτή την θυσία όπου, όπως μας λένε οι Πατέρες, πριν την φανερή θυσία του Χριστού στο Γολγοθά, θυσίασε μυστικά ο ίδιος τον εαυτό Του στο μυστικό δείπνο και αυτό είναι η θεία Λειτουργία. Και ο άνθρωπος πρέπει να θυσιάσει, αλλά πρέπει να θυσιάσει τον απάνθρωπο, τον εγωιστή, για να φτάσει εκεί.

Και πραγματικά φτάνοντας εκεί, νιώθοντας αυτήν την ενότητα, νιώθοντας αυτήν την αγάπη για τον άλλον, αυτή την λατρεία για τον Χριστό, ο άνθρωπος, τότε

πραγματικά μπορεί να κοινωνήσει. Και, όπως τόνισε ο π. Σπυρίδων, όχι να κοινωνήσει ανοίγοντας το στόμα του, αλλά όταν φτάνει εκεί ο άνθρωπος με αυτό τον τρόπο, έτσι όπως μας τον αποκαλύπτουν οι Πατέρες της Εκκλησίας μέσα από την εμπειρία τους, ανοίγει ολόκληρος και χριστοποιείται ολόκληρος.

«Με αυτό τον τρόπο μπαίνουμε. Έτσι πορευόμαστε. Έτσι ζούμε τη θεία Λειτουργία. Και όταν βγαίνω από την θεία Λειτουργία, που δεν τελειώνει ποτέ, που συνεχίζεται μέσα στον άνθρωπο, θα βλέπω τον κάθε άνθρωπο και σαν τον Άγιο Σεραφείμ του Σαρώφ, θα λέω “Χριστός Ανέστη χαρά μου”. Αυτό είναι η εμπειρία της θείας λειτουργίας. Δεν έχω να πω τίποτε καλύτερο γιατί αυτό είναι το παν. Γιατί έζησα το Χριστό στη Θεία Λειτουργία. Ήταν παρών και ήμουν παρών. Είμαστε όλοι μέσα στο Χριστό, μες στη σύναξη, μέσα στο μυστήριο της Εκκλησίας.»